

Kde je tvoj poklad, tam bude i tvoje srdce. (Mt 6, 21)

(Jozef Kellö) Platí to aj naopak: kde je tvoje srdce, tam alebo to je tvoj poklad. Čo to znamená? Napríklad, na čo najčastejšie myslíš? Alebo na čo myslíš, keď, ako sa hovorí, na nič nemyslíš? Čo ťa znepokojuje? O čo sa usiluješ? Na čom ti záleží? Bez čoho si nevieš predstaviť svoj život? Čomu venuješ čas a silu? O čom sa rád rozprávaš? Čo čítaš? Čo ťa baví a kde ti nie je dlho? ... Toto všetko môže byť tvoj poklad a tam je aj tvoje srdce.

Podľa múdrosti chasidských židov človek je tým, na čo myslí. V človeku sú dva základné spôsoby myslenia, ktoré odrážajú jeho dvojité povahu. Má v sebe dva sklony: *jecer hatov* a *jecer hara*. Ten prvý ho vedie k láske, vyvádza od seba samého k svetu. Ten druhý ho vedie k strachu, presúva ho od sveta k sebe samému.

Tak vznikajú dve základné kategórie zmýšľania: láska a strach. Keď tvoje myšlienky vychádzajú z lásky, premýšľaš o tom, ako mať na zreteli seba aj druhých. Keď tvoje myšlienky vychádzajú zo strachu, myslíš iba na seba, si sužovaný túžbou po bezpečí, istote a zaistenosti, čo je podstata egoizmu. Tento hlad nikdy nemožno nasýtiť. Pán nebude vstupovať do srdca, ktoré je plné tvojich vecí. Láska ťa však vedie k nasýteniu druhého, a tým sa nasýti aj tvoje srdce.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)